

Postás Dolgozó

A Postás Szakszervezet MSZOSZ-díjas lapja

A tartalomból

Belül mégis jobb **3.**

Megújuló ismeretek **6.**

VBKJ-csomagot hozott a posta **7.**

Ötezerért három évig **8.**

A Posta Világnapján **9.**

Nehéz az úttörő munka **12.**

Fordult a felvevőkkel a világ **14.**

A rákkutatásért futottak **15.**

KRESZ-versenyen vezettek **18.**

AZ EGÉSZSÉG KASSZÁJA

Kedvező lehetőségek a Postás Egészségpénztár tagjainak

4. oldal

Mészáros József felvétele a barkányi gyógyfürdőben készült.

Postásokkal, postásokért, felelősen!

Az élet- és munkakörülmények javításáért

Tapasztalatszerző tanulmányút Írországban

Ahogy a neve is mutatja, nem kis feladatot tűzött zászlajára az Európai Bizottság Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért nevű szervezete. Az alapítvány egyedül-

lő adottságainak megfelelően immár negyedszázada játszik elsődleges, kezdeményező szerepet az „europolgárok” élet- és munkakörülményeiről folyó vitákban.

Vizsgálatai, kutatásai, szakvéleményei, eredményei alapján nem véletlenül tartják munkáltatók, szakszervezetek és kormányok – azaz az EU-s szociális politika területén tevékenykedő kulcsszereplők – a szakterület elsődleges információforrásának a kibővült Európában is.

Az alapítvány mostani, négyéves munkaciklusának fő programja az alábbi kulcsszavak jegyében foglalható össze: foglalkoztatás, a munka és a magánélet egyensúlya, munkakapcsolatok és együttműködés, társadalmi kohézió.

A hónap elején, az ír fővárosban a Postai Alágazat Párbeszéd-bizottság munkaértekezletén Magyarországról a munkavállalói oldalt, azaz a szakszervezetet Pecze Pál elnök (képünkön), dr. Horváth István, Ilyés Sándorné és Sztahura Lászlóné alelnökök; a munkáltatót Szűts Ildikó vezérigazgató-helyettes, Potykiewicz Tamás igazgató, Szentannainé Simon Teréz és Békésiné dr. Papp Ildikó, központi humániroda-vezető, míg a STRATOSZ-t Csuport András képviselte.

Ahogy a tapasztalatokról Pecze Pál beszámolt, a Szociális Párbeszéd Bizottság keretében elhangzott előadások, tájékoztatók, a különböző országok postáiról készített munkaanyagok a hazai munkában is hathatós segítséget jelenthetnek. A magyar csoport a további szakmai tapasztalatszerzés jegyében a dublini 1-es Postán tett látogatást, ahol a házigazdák munkáján keresztül az ír posta egészének működésébe is bepillantást nyerhettek.

Sz. Zs.

Szakszervezeti kongresszus Párizsban

Szeptember 12–14. között tartotta a francia hírközlés területén dolgozó munkavállalókat tömörítő szakszervezeti szövetség – a FO-COM – a 20. Kongresszusát, amelyen a Postás Szakszervezet képviselőjében Gál Gyula szakértő és Farkasné dr. Polák Judit, a miskolci TTT jogsegélyszolgálat-vezetője vett részt.

A FO-COM a kommunikációs szektor köz- és magáncégei, így többek között a Francia Posta és a Francia Telecom munkavállalóinak érdekeit védi.

A szektor valamennyi területe mély változáson megy keresztül. A posta fokozatosan elveszíti monopóliumát, a munkavállalók helyzete bizonytalan. A munkavállalók a szövetségtől várják kollektív és személyes érdekeik védelmét.

A szövetség feladatának tartja a követelések érvényre juttatását, a megfelelő munkafeltételek és a reálbérek emelkedésének kikényszerítését, a munkavállalók személyes karrierjének támogatását. A szövetség küzd a munkahelyek biztonságát veszélyeztető globalizáció ellen.

Postás Dolgozó

A Postás Szakszervezet lapja

Szerkesztőség:

Partners Pécs Kft.

Pécs, Budai Nagy Antal u. 1.

Levélcím: 7602 Pécs, Pf. 188

www.postasszakszervezet.hu

Telefon: 06-72/327-572

Felelős kiadó: Pecze Pál elnök

Főszerkesztő: Szűcs Zsolt

szucszs@t-email.hu

Nyomdai munkálatok:

FHM Nyomda (ISSN 1219-3712)

Tisztelt Olvasóink, Kedves Postás Dolgozók!

Előző számunkban is jeleztük már, hogy többirányú megújítással szeretnénk a Postás Szakszervezet havilapját minél inkább az Önök igényeibe igazítani. Ami azt is jelenti, hogy nem pusztán a szerkesztő bizottság igyekszik kitalálni, miről is olvasnának szívesen, hanem egyenesen feltesszük a kérdést: melyek azok a témák, amelyek következő számainkban bővebb kifejtést érdemelnének az Önök meglátása szerint? Sőt, ennél is tovább megyünk: nemcsak ötleteket, de alkalmasint írásokat, kis híreket, helyi tudósításokat, akár irodalmi alkotásokat (egyperces novellákat), vagy recepteket, fotópályázatunkra fényképeket is várunk. Arra ugyan várhatóan nem lesz mód, hogy ezek mindegyike azonnal be is kerüljön a lapba, de honlapunkon az újságból kimaradó írások is rendre megjelenhetnek majd.

Bemutató e-mailjeiket (témakörök szerint) az alábbi címekre várjuk:

- cikk@postasszakszervezet.hu • olvaso@postasszakszervezet.hu
- recept@postasszakszervezet.hu • foto@postasszakszervezet.hu

Belül mégis jobb

Az érdekképviselő a szakszervezet legfontosabb feladata

Rovatunk hagyományai szerint e hasábkon rendre olyan postásokat szólaltatunk meg, akik frissiben döntöttek úgy, hogy a szakszervezet soraiba lépnek. E kritériumnak tulajdonképpen mostani két interjúalanyunk is megfelel – ám egy kicsit mégis másként.

A jogsegélyszolgálat visszacsábította

◆ *Először is fogadja jókívánságainkat hivatalvezetővé történt előléptetése alkalmából! Most azonban nem az új feladatról, hanem a szakszervezeti tagságáról kérdezem.*

– Az elmúlt tizenhat évben egyszer fél évre hűtlen lettem a postához, elmentem másik munkahelyre – tekint vissza Kiss Lajos Sándor. – Az akkori szakszervezeti tagságom is megszűnt. Amikor visszajöttem, valahogy úgy alakult, hogy nem léptem vissza a szakszervezetbe. Erre most került sort. Jogsegélyszolgálatra volt szüksé-

Kiss Lajos Sándor

36 éves, 16 éve dolgozik a Postánál. Volt már levélszétosztó, értékrovató, mozgópostamenetvezető és rendszeres helyettes. Október elsejétől hivatalvezető a budapesti 124-es Postán. Családjában nincs más szakmabeli.

gem, és mivel ez a szakszervezeti tagok számára ingyenes, így beléptem.

◆ Mit vár el a szakszervezettől?

– Úgy gondolom, a szakszervezetnek segítenie kell a tagjait. Amikor korábban

gától értetődő volt, hogy a szakszervezetbe is belépek. Most szeptember elsejével léptem vissza, és máris nagyon kellemes élmények fogadtak: épp egy kirándulás szervezésébe csöppentem bele, és na-

A dabasi 2-es számú posta munkatársainak egy csoportja. Az első sorban bal oldalt Bérés Mihályné (KSZB titkár), mellette Sallai Erzsébet (a Dabas 2 körzeti posta vezetője) és Kmetyó Lászlóné.

Kmetyó Lászlóné

1990-ben végzett a postaforgalmi szak-középiskolában, ezután lépett be a Magyar Posta „kötelékébe”. Húga és édesapja is a postánál dolgozik. A dabasi 2-es számú postahivatal munkatársa.

tag voltam, én is kaptam segítyt. Egyébként számomra akkor is természetes volt, hogy szakszervezeti tag vagyok. Ezen kívül úgy gondolom, az érdekképviselő is nagyon fontos. Kell, hogy valaki kiálljon a munkáltatókkal szemben, például egy bértárgyaláson.

„Önzetlen szervezet és értünk dolgozik”

◆ Miért döntött úgy, hogy belép a szakszervezetbe?

– Az elmúlt sok év alatt egyszer úgy adódott, hogy három hónapig volt egy kiesésem a postai alkalmazásból – mondja immár Kmetyó Lászlóné. – Előtte is már szakszervezeti tag voltam, és annak idején, amikor munkába álltam, szinte ma-

gyon tetszett, hogy a kollégák milyen jókedvűen, izgatottan várják.

◆ Ön mit vár a szakszervezettől?

– Nekem mindig is nagyon jó élményeim voltak a szakszervezetről. Az a díj, amit levonnak, szinte elvesz a többi levonás között, de amit kapunk érte, arról csak pozitívan tudok nyilatkozni. A kirándulások igazi családi programok, és annak ellenére, hogy az egész hetet végigdolgozzuk, mégis mindenki várja és rááldozza a hétvégét. Aztán nem felejttem el azt sem, amikor GYES után visszatérve nem voltunk nagyon jó anyagi körülmények között, és a szakszervezet ekkor is mellénk állt. Ez egy önzetlen szervezet, értünk dolgoznak és bárkit meg tudnék győzni róla, hogy érdemes benne lenni.

Ujvári Mária

Az egészség kasszája

Postás egészségpénztári tagság a VBKJ keretén belül

2006-ra Magyarországon 540 000 ember tagja valamely egészségpénztárnak, s rajtuk keresztül kb. 1,3 millió ember egészségügyi szolgáltatásainak finanszírozásában vesznek részt az egészségpénztárak. a taglétszám fejlődése igen dinamikus, az utóbbi 4 évben mintegy 3,5-szeresére növekedett.

Miért választották már eddig is ennyien az egészségpénztárak szolgáltatásait, és milyen előnyökkel jár az egészségpénztári tagság? Mert egyértelmű és jelentős megtakarítást nyújt.

A pénztártag részére befizetett tagdíj adó- és járulékmentes mind a munkáltató, mind a munkavállaló szempontjából. Például a munkáltató által juttatott évi 60 000 Ft-ból – a működési költségek levonása után – 54 000 Ft felhasználható egészségügyi szolgáltatások finanszírozására. Ha bérként kapná meg a dolgozó ezt az összeget, a munkáltatói és munkavállalói adó- és járulékkerhek levonása után alig több mint 20 000 forintja maradna!

Az egészségpénztári megtakarítás biztonságot ad, mivel mindenki számára kitűnő éltakarékossági, öngondoskodási lehetőség, mellyel felkészülhet a tervezhető és a váratlan egészségügyi kiadások megfizetésére egyaránt.

Az egészségpénztári megtakarítás rugalmas, mivel nemcsak a pénztártag, hanem a közeli hozzátartozók – szülők, gyerekek, házastárs – egészségügyi kiadásai is elszámolhatók.

A szolgáltatások országos szinten, sok helyen elérhetőek, az egészségkártyával történő fizetés pedig azonnali hozzáférhetőséget nyújt az egészségpénztári kerethez. Az egészségpénztárba tett egyéni

befizetések után adókedvezmények érvényesíthetők. Az egészségpénztári egyéni számlakövetelés örökölhető, szemben a TB-befizetésekkel, melyre a járulékot fizető személy halála esetén más nem tarthat igényt. Az egészségpénztári szolgáltatók a pénztártagok részére jelentős, akár 5–25 százalékos mértékű árkedvezményt is nyújthatnak, amely jelentős családi szintű megtakarítást eredményezhet.

S hogy milyen szolgáltatásokra is használható az egészségpénztári megtakarítás a gyógyszerek és gyógyászati segédeszközök árának támogatásán kívül? A pénztár megtéríti például a táppénzen lévő pénztártag kieső jövedelmét az egyéni megtakarítások terhére, 2007. januárjától pedig a bevezetésre kerülő vizitdíj összege is elszámolható lesz.

A teljesség igénye nélkül további néhány – a Postás Egészségpénztár gyakorlatában előforduló – példa az igénybe vett szolgáltatásokra:

Ahol kisgyermek van a családban, elszámolhatóak

a csecsemőápolási szerek, pelenkák, tápszerek, de akár a csecsemőmérleg és a légzésfigyelő is. Cseperedő gyermekek esetén gyakran finanszírozott termék a fogszabályozó. Valamennyi korosztálynak szüksége lehet vitaminkészítményekre, a Bérés cseppre, de ugyancsak gyakran igénybe vett szolgáltatás a sportbérletek, illetve jegyek (lovaglás, úszás, torna, szauna) elszámolása is.

Megtéríti a pénztár a magánorvosi-ellátás – fogorvos, nőgyógyászat, bőrgyógyászat – költségeit, s az is igen gyakori, hogy pénztártagjaink vérnyomásmérőt, vércukorszintmérőt, szemüveget vagy kontaktlencsét vásárolnak. Elszámolhatók a gyógyharisnyák, gyógycipők, gyógytálcabetétek, de akinek

anyagi lehetőségei megengedik, vásárolhat egészségpénztári megtakarításaiból bioptron lámpát is.

Csatlakozzon hozzánk és őrizze meg velünk egészségét!

Kiss Zsuzsanna

A ma egészségmegőrzése már a holnapnak szól

Érdekek találkozása

Adó-visszatérítési lehetőségek önkéntes pénztári tagoknak

Napjainkban egyre többször hallott – régi-új – fogalom az öngondoskodás. Ki ne ismerné a települések önkéntes tűzoltóságának intézményét, vagy ki ne hallott volna a különféle segéd-egyletekről? Bármely célt, vagy formát vizsgálunk is, lényege, hogy valamilyen megváltozott élethelyzet megoldására nyújt, nyújtott segítséget.

Az önkéntes kölcsönös biztosító-pénztári forma 1993. óta ad törvényes keretet az öngondoskodásnak. A pénztárak tagjaik – vagy a pénztár-tag jogán annak közeli hozzátartozói – részére társadalombiztosítási vagy más szociális ellátást kiegészítő, pótló, illetve (külön törvényben meghatározott feltételek szerint) azt helyettesítő szociális, illetve egészségügyi, egészségvédelmi – szolgáltatást szerveznek és nyújtanak.

Az egyes pénztártípusok – nyugdíj-, egészség-, öngéleyező – irányultságukat tekintve eltérnek, az előrelátás más-más időhorizontjában van szerepük, egymást kiegészítik, segítik. Csak egészségünk megóvása mellett élvezhetjük igazán nyugdíjas éveinket.

A pénztári megtakarítások ösztönzésének egyik fontos eleme a tagi befizetések alapján érvényesíthető adókedvezmény.

A teljesség igénye nélkül, a legfontosabb elemeket kiemelve számpéldán mutatjuk be az adókedvezmény maximalizálás lehetőségét.

	A munkavállaló (35 éves)	B munkavállaló (52 éves)
Alapbére (Ft/hó)	100 000	100 000
Éves bére (Ft/év)	1 200 000	1 200 000
Számított adó (Ft/év)	216 000	216 000
Irányadó nyugdíjba vonulás	2033 (2020 utáni)	2016 (2020 előtti)
Max. pénztári adókedvezmény (Ft/év)	120 000	150 000

A példák alapján „A” munkavállaló adójának 55, míg „B” munkavállaló adójának 70 százalékát igényelheti vissza.

Példánkban a többletbefizetés formája a rendszeres többletagdíj, de természetesen eseti befizetesként is, vagy a két forma kombinációjaként is teljesíthető. Szintén csak a példa egyszerűsítése érdekében azonos a két pénztártípusba történő többletbefizetés.

Fontos azonban, hogy maximális adókedvezmény csak akkor érvénye-

síthető, ha mindkét pénztárba történik saját tagdíjteljesítés. Egy típusú pénztártagság alapján maximum 100, illetve 130 ezer forintos adókedvezmény igényelhető vissza az eltérő életkor alapján.

Új rendelkezés, amely szerint már a 2006. évi éves adóbevalláskor külön

nyilatkozaton rendelkezni kell a pénztári adókedvezmény pénztári egyéni számlán történő jóváírásról. Több önkéntes kölcsönös biztosító-pénztári számla esetén is csak egy pénztárba történhet az adókedvezmény jóváírása, amely 100 %-ban kerül a pénztártagok számlájára.

Nem szoltunk a különféle szolgáltatások és kifizetések, speciális esetek adózási, és adókedvezményi vonatkozásairól. Ezekről részletes felvilágosítást a pénztárak ügyfélszolgálati adnak.

		egészségpénztár			nyugdíjpénztár			két pénztár együttesen		
		Ft/hó	Ft/év	adókedv.	Ft/hó	Ft/év	adókedv.	Ft/hó	Ft/év	adókedv.
alaptagdíj fizetés esetén	dolgozói rész	0	0	0	1 600	19 200	5 760	1 600	19 200	5 760
	munkáltatói rész	5 000	60 000	0	2 500	60 000	0	7 500	90 000	0
adókedvezmény maximálás, alaptagdíjon felüli befizetéssel	A munkavállaló	15 867	190 404	57 120	15 867	190 404	57 120	31 734	380 808	114 240
	összesen			0			62 880			120 000
	B munkavállaló	20 033	240 396	72 120	20 033	240 396	72 120	40 066	480 792	144 240
	összesen			72 120			77 880			150 000

Megújuló ismeretek

A folyamatos továbbképzés a tagság hasznára válik

A Postás Szakszervezet mindig is nagy hangsúlyt fektetett tagjai továbbképzésére, ismereteik folyamatos bővítésére. Az alábbiakban két olyan tisztségviselőt kérdeztünk tapasztalatairól, a tanultak hasznáról, akik a legfrissebb oktatási program részeként a közelmúltban vettek részt valamilyen képzésen.

◆ *Hogyan született meg önben az elhatározás, hogy részt vesz az oktatáson?*

– Jómagam a Postás Szakszervezet PEB-elnökeként félig-meddig a szülőanyja voltam ennek az oktatásnak – mondja Csókási Istvánné. – 2001 júniusában Szegeden volt először ilyen oktatás, majd decemberben Balatonfüreden. 2002-ben az egész országra kiterjedően – Gróf Gabriella

Csókási Istvánné

1996 óta dolgozik a postán, a családból egyedül, a szegedi TSZB-nél közgazdasági munkatárs munkakörben. Nemrég végezte el a Gazdasági felelősök felkészítése című szakszervezeti oktatóprogramot.

ÉTOSZ-szakértő, Gurály Anikó, a Postás Szakszervezet központjának közigazdasági szakértője valamint jómagam – tartottunk oktatássorozatot az egységes gazdálkodási rend kialakítása érdekében. A 2005. évi kongresszus után, mint megválasztott PEB-tag, rögtön jeleztem, hogy ismé-

telten meg kellene szervezni ezt a típusú továbbképzést.

◆ *Mit ítélt a leghasznosabbnak?*

– Először is már magában az nagyon hasznos volt, hogy szép számban összejöttünk, így személyesen találkoztunk olyan kollégákkal, akikkel különben csak telefonon beszélünk. De aminek különösen nagy hasznát láttam, az Gróf Gabriella adószakértő előadása volt a 2006. évközi adótörvény-változásokról. Megtudhattuk, mi vonatkozik ránk, szakszervezetekre. Megtudhattuk, a régi gyakorlattól eltérően most majd hogyan kell az elszámolásokat elkészítenünk, illetve melyek azok a pontok, ahol máshogy kell dolgoznunk 2007-től.

◆ *Kiknek javasolná, hogy vegyenek részt ezen az oktatáson?*

– Ez a program a középszervi gazdasági felelősöknek és a PEB-tagoknak szólt. Nagyon hasznos lenne megszervezni ugyanezt az alapszervi gazdasági felelősöknek, az alapszervi titkároknak, valamint az alsóbb szinteken ellenőrzést végzőknek is.

◆ *Hogyan képzelel el szakszervezeti munkáját öt év múlva?*

– Jelenleg huszonegy alapszervezet könyvelését, összefésülését végzem. Készítem a TSZB adóbevallását. Remélem, hogy öt év múlva is lesznek középszervek, és ugyanezt a munkát végezhetem!

◆ *Honnan értesült az oktatásról és hogyan döntötte el, hogy részt vesz rajta?*

– A kolléganőm leköszön a titkári pozícióról, és az ő helyét fogom én átvenni. Így aztán kapóra jött, amikor megkaptuk az oktatásra szóló meghívólevelet – veszi át a szót Zachar Livia. – Többször is vol-

Zachar Livia

25 éves, Nógrád megyéből költözött Budapestre, a sashalmi 1-es postán dolgozik. 1995 óta végez postai munkát, dolgozott rovatlóként, felvevőként, hivatali kézbesítőként is. A családban egyedüli postás dolgozó. Az alapszintű szakszervezeti vezetői oktatáson vett részt.

tam már oktatáson, de ehhez az új feladathoz kötődően még nem.

◆ *Miről szólt az oktatás?*

– A szakszervezet működését, feladatait mutatták be a résztvevőknek. Számomra a legérdekesebb az ausztriai szakszervezet működésének példája volt. Ez fogott meg a leginkább.

◆ *Mit ítélt a leghasznosabbnak?*

– Egy kezdő szakszervezeti résztvevő számára érdekes dolog így rögtön az elején megismerni a működési elveket, feladatokat. De igazából mindenkinek ajánlanám, hogy vegyen részt rajta! Fontos, hogy a szakszervezet ne veszítse el funkcióját, tudjon tagokat szervezni. Ebben kiemelkedő szerepe van az SZB- és TSZB-titkárnak. Számomra a szakszervezeti munkában az a vonzó, ahogyan segíteni tudunk az embereken, segélyekkel vagy akár csak információval. Fontos lenne az is, hogy a magyarországi szakszervezetek tudjanak egymással együttműködni, ne pedig egymás ellenében tevékenykedjenek.

U. M.

Csomagot hozott a posta

A VBKJ jövő évi rendszeréről tárgyalt ülésein az üzemi tanács

A Magyar Posta Zrt. Központi Üzemi Tanácsa 2006. szeptember 21-i ülésén a 2007. évi VBKJ csomagválasztási elvekről készített munkáltatói előterjesztést. Valamint a Postás Egészségpénztár jövőképeiről, lehetőségeiről szóló, továbbá az üdülési csekk jóléti intézményekben történő beváltásával kapcsolatos tájékoztatást tárgyalta, majd október 10-én döntést is hozott a kérdésekben.

A KÜT változatlanul továbbra is azt az alapelvet támogatta, hogy a VBKJ rendszere 2007-ben is az adómentes juttatásokra épüljön, azaz csak olyan elemekből álljanak össze az egyes csomagok, amelyek adómentes juttatásként kerülnek a munkavállalókhoz.

A KÜT álláspontja szerint az egészségpénztári támogatás az a kitörési pont, amely révén a munkavállalók adómentes jövedelemhez juthatnak, ezért a KÜT egyetértett azzal és maximálisan támogatta, hogy

- a VBKJ rendszere erőteljesen emelje ki az egészségpénztári támogatást, mint adómentes juttatási formát, illetve

- a VBKJ mértéke jelentősen emelkedjen 2007-re, amelyhez forrás biztosítását egyéb költségek átcsoportosítása mellett szükségesnek tartja.

A KÜT általános rendező elvként elfogadta, hogy a csomagok összetételében azok összeál-

lításában kiemelt hangsúlyt kapjanak azok az elemek, amelyek a munkavállalók napi megélhetési gondjain segítenek, napi folyó kiadásainak finanszírozását támogatják, így többek között:

- hideg-, ill. melegítkezési utalvány,
- évi három alkalommal adható, termékre szóló utalvány,
- iskolakezdési támogatás,
- egészségpénztári támogatás

A KÜT egyetértett azzal és ebben támogatta a munkáltatót, hogy a csomagok darabszámát az ésszerűség keretei között, az elfogadott alapelveknek és a kiemelten támogatott célnak (Egészségpénztár) megfelelően határozzák meg.

A Postás Egészségpénztárral kapcsolatban készített tájékoztatót a KÜT rendkívül jónak és hasznosnak ítélte. Úgy értékelte, hogy a tájékoztató széles körű ismertetése rendkívül jó lehetőséget teremt a tagtoborzáshoz, természetesen összefüggésben a VBKJ rendszerével.

A KÜT az üdülési csekk jóléti intézményekben történő beváltásával kapcsolatos tájékoztatót elfogadta. Pozitívan értékelte – ami az előterjesztésből is

kitűnik –, hogy az üdülési csekk alkalmazása, használata új távlatokat nyit a munkavállalóink üdültetésében, üdülőink kihasználtságának javításában.

Ezt követően az ülésen rendkívüli segélyekről, illetve mérlegelési jogkörbe tartozó lakáskölcsön-támogatásokról született együttdöntés.

Immár október 10-i ülésén a KÜT együttdöntéssel tárgyalta a VBKJ csomagválasztási szabályozásáról készített előterjesztést, a munkáltatóval együtt döntött a 2007. évi VBKJ-rendszer juttatási elemeiről, a választható juttatási csomagok számáról és összetételéről.

A KÜT a tárgyalás során kiemelte, hogy a társaság 2007. évi VBKJ munkáltató által javasolt rendszere, a juttatás elemei és a csomagok száma összhangban van a KÜT szeptember 21-i ülésén hozott alapelveivel.

A döntésnek megfelelően a MP. Zrt. munkavállalói 2007-ben tíz VBKJ-alapcsomag közül választhatnak, amelyek egészségpénztári hozzájárulást, önkéntes nyugdíjpénztári tagdíj-hozzájárulást, hideg- és melegítkezési-utalványt, iskolakezdési támogatási utalványt, üdülési csekk igénybevételének lehetőségét, internet utalványt, végül évi három alkalommal adható, termékre szóló utalványt tartalmaznak.

Ezt követően az ülésen rendkívüli segélyekről, illetve temetési segély átcsoportosításáról született együttdöntés.

Az iskolakezdési támogatás a VBKJ egyik kiemelt eleme

Ötezerért három évig

Életképek a Budapesti TSZB jogászának munkájából

Több mint egy évtizede látom el a jogsegélyszolgálatot a Budapesti TSZB tagjai számára. A kezdeti időszakban egyedül, néhány éve dr. Elekes Imre kollégámmal együtt. Ez az időszak elég hosszú, tartalmas volt, úgy vélem, kellő alappal tudok véleményt alkotni a jogsegélyszolgálatról.

A munkám mindig is sokrétű, színes volt, ahogy jelenleg is az. Az ügyek szinte összes csoportját képviseltem, illetve azokon felvilágosítást adtam már.

A munkaügyi kérdések közül, nem érdekesége, hanem véleményem szerint hosszúsága miatt emelném ki azt a vitát, amely a bíróság előtt közel három évet vett igénybe, pedig a pertárgy értéke csak ötezer forint volt. Az általam képviselt dolgozó végül is pert nyert. (Hangsúlyozni szeretném, hogy nincs „előítéletem” a kis pertárgyértékű jogvitákról, de helyesebb lett volna elkerülni a bírósági utat.)

Kiemelném még azt a hosszas peres eljárást, amely egy végrendelet érvényességével volt kapcsolatos. Több bírósági el-

járásban, több fokon vesztettem, de a végső jogerős bírói döntés alapján mégis ügyfelem, egy közismert szakszervezeti tag nyert és lett övé a perbeli lakás. Ennél az ügynél sokat segített, hogy a szakszervezeti tagok állandóan szurkoltak és ez a győzelem harcosságot és lelkesedésemet karbantartotta és erősítette.

Szintén büszke vagyok arra az ügyemre – dicsekvés nélkül –, ahol egy postai kézbesítő baleseti halála miatt az özvegyének jelentős összeget sikerült kártérítésként megnyernünk. Megjegyzem, a posta jogászai „kemény”, de mindenkor korrekt, a polgári jog előírásai szerint együttműködő ellenérdekű felek (és nem ellenségek).

Hosszadalmas kutatás és szóbeli harc után befejeződött egy ingatlan-nyilvántartáson kívül szerzett tulajdonjog bejegyztetése a földhivatali nyilvántartásba. Azaz a szakszervezeti tag csak fentiek után lett jogi értelemben is tulajdonos. Ma is örööm a hozzám forduló szakszervezeti tag köszönő sorait.

Alapvetően kedvezően alakultak azok a kérelmeim, amelyeket különféle hatóságoknál nyújtottam be a szakszervezeti tagok adó- vagy illetékfizetési kötelezettségének elengedése vagy az összeg csökkentése érdekében (százazres nagyságú összegekről volt szó).

A házasság felbontása-

val kapcsolatosan az a meglátásom, hogy eredmény, de szomorú, ha a házasságot a szakszervezeti tagnál felbontják. Különösen abban az esetben, ha a házasságban gyermekek is vannak. Vigaszt nyújtott számomra az eset, amikor egy elvált asszonyka később felkeresett és bemutatta új férjét és közös gyermeküket, bizonyítva, hogy van boldogság válás után is.

Az engem megkereső tagokkal nagyon jó kapcsolatom alakult ki, de szükséges is a bensőséges, szinte intim kapcsolat megbízó és ügyfél között.

A Budapesti TSZB az anyagi feltételek megteremtésén túl teljes erkölcsi támogatásban részesít hosszú-hosszú évek óta, amely magatartás példa értékű és ezúton is köszönöm.

Külön is megkérem a hozzám fordulókat, hogy „nyersen” legyenek őszinték velem, hiszen annál kellemetlenebb nem lehet semmi, mint amikor az eljárás során derül ki, hogy a hamis felvilágosításnak hitelt adtam, és így helytelen képviselőtet láttam el. Alapvetően azért nem vidám helyzeteket kell megoldanom, de igyekszem a szükséges rosszat, a jogvitát békésen és gyorsan intézni. Erős kritika éri a dolgozók részéről a hatóságok és bíróságok lassú ügyintézését, de sajnós a hatóságok határidőben történő intézkedését csak kérhetem, és nem követelhetem.

Legnagyobb elismerésként azt értékeltem, hogy egyik szakszervezeti ügyfelem úgy dicsért meg, hogy „igazi postásnak” nevezett. A fenti kijelentés a legszebb kitüntetés adta számomra, amelynek mindenkor igyekszem megfelelni.

dr. Felszegi Ildikó
ügyvéd

Hiába érkezik a herceg
fehér lovon, sokszor mégis
válás lesz a vége

Munkával ünnepelnek

Szabadnapként tovább erősíthetné a postás összetartást

A Postai Világnap eredetéről talán sokan hallottak már közülünk. De mit jelent mindez egy-egy postahivatal, illetve az ott dolgozók számára? Erről kérdeztük az ország két távoli szegletében működő hivatal vezetőit, elsőként Magyar Vincénét.

◆ *Ha azt kérdezem, mit jelent az önök számára a postai világnap, mit emelne ki?*

– Nehéz kérdés. Minden évben megszoktuk említeni a hivatalban a kollégákkal, hogy épp aznap van a napja, de ezen kívül tulajdonképpen semmi különlegeset nem jelent, hiszen nekünk ez is ugyanolyan munkás hétköznapi, mint a többi. Szoktuk is mondani, hogy legalább ezen a napon ténylegesen megünnepelhetnének minket, postásokat is, mint ahogy a közalkalmazottaknak is van egy nem munkával töltött napjuk. Egy ilyen napon összeívetelt szervezhetnénk, együtt is lehetnénk akár családotul, nem csak mindig a munkában találkozunk.

◆ *Ezek szerint úgy gondolják, a postai emberi kapcsolatok építésére lehetne e napot felhasználni?*

– Pontosan. A mi kis közösségünk, amely tizennégy tagot számlál, nagyon

összetartó. Ha úgy adódik, együtt megyünk kirándulni, most is szervezünk a Fertő-tó környékére egy szakszervezeti kirándulást. De például akadnak olyan szakszervezeti tagok, akik nem járnak el ezekre a rendezvényekre. A velük való kapcsolatteremtésben segíthetne egy nem munkával töltött postai világnap.

A miskolci 10-es posta vezetője a történelmi háttér elmesélésével kezdi a beszélgetést.

Károlyi Istvánné

A fotón közepén Károlyi Istvánné, körülötte a Miskolc 10-es posta dolgozói.

Október 9-én lépett be Magyarország az Egyetemes Postaegyesületbe. Erre a napra emlékezünk ilyenkor, ami végtermékben a postának, mint logisztikai hálózatnak az ünnepe. A jól dolgozók is ekkor kapnak kitüntetést. Erről saját kis közösségünkben mi is megszoktuk emlékezni – mondja immár Károlyi Istvánné.

◆ *Szinte mindegy, hogy az ember kivel beszél, a postások egytől egyig kiemelik az összetartó közösség szerepét.*

Engem nagy büszkeséggel tölt el, hogy egy ekkora cégnek vagyunk a dolgozói. Szinte nincs olyan dolog, amiben a posta ne lenne benne. Úgy gondolom, mindannyian érezzük megtiszteltetésnek és becsüljük meg az állásunkat egy ilyen bizonytalan világban. Az összetar-

tásról jobb, ha konkrét példákat mondok. Ha egy postás gyereke, mondjuk, ide jár a miskolci egyetemre, és albérletet keres, mi a kézbesítő kollégák segítségével ebben is közbenjárunk. Ha munkával kapcsolatban kell váratlan feladatokat megoldanunk, bármikor kérhetünk egymástól segítséget. Én például egy éve még el sem tudtam képzelni, hogy mi itt a hivatalon belül PowerPointban készítünk értékesítési prezentációkat, megtanulunk e-mailben fotókat küldeni – és lám, megoldottuk!

◆ *Ezt az összetartozást külföldön is érezte?*

– Az az igazság, sokszor mondják, hogy egyik-másik külföldi posta megnyíval jobb, mint a magyar. Én jártam magánemberként Olaszországban, Görögországban, nekem nem tetszettek az ottani posták. Aztán hallottam panaszokat a német EMS postára, sőt, az angol királyi postára is. Úgy hiszem, semmi okunk azt gondolni, hogy ők jobbak lennének nálunk!

◆ *Mi volt a postáséletben az eddigi legkellemesebb élménye?*

– Negyven éve dolgozom a postán, és ha egyetlen dolgot kellene kiemelni, csak azt mondhatnám: a munkatársaim szeretete és a megbecsülés jelent számomra a legtöbbet.

Újvári Mária

Magyar Vincéné (Edit)

A ménfőcsanakai Győr 12-es posta munkatársa. Területét szélesebb körben ismeri, hiszen ő a győri körzeti szakszervezeti titkára is.

Összegzés, összpontosítás, felelősségvállalás

Intenzív, tartalmas kétnapos üzemitanács-ülést tartott szeptember 18–19-én Miskolcon a Kelet-magyarországi Igazgatóság Üzemi Tanácsa.

Elsőként Bokrosné Madácsi Erika KMI hálózati igazgatóhelyettes tájékoztatta a jelenlévőket az igazgatóság 2006. évi feladatairól és terveiről. Az

idei év minden eddigi tervezett rendezvényét a keretek betartásával sikeresen megtartották. A hagyományteremtő kelet-magyarországi gyermeknapon kilenc megyében ezerhatszázan vettek részt. A rendezvénysorozat sikeréhez a Postás Szakszervezet támogatása és a helyi közösségek összefogása jelentős mértékben hozzájárult.

Sztahura Lászlóné, a Postás Szakszervezet alelnöke Az esélyegyenlőség helyzete a Magyar Posta Zrt.-nél címmel megtartott előadása a törvényi sza-

bályozás, az egyenlő bánásmód és az esélyegyenlőség területén kifejtett postai eredményeket, a Postás Szakszervezet ehhez kapcsolódó tevékenységét mutatta be.

Szűts Ildikó humánerőforrás vezérigazgató-helyettes a Magyar Posta Zrt. társadalmi felelősségvállalásáról tartott előadásában helyett kapott az egészségmegőrzés és a megelőzés. Az egészséges munkahely programja, a munkavállalókról való gondoskodás, a nődolgozók mammográfiái és nőgyógyászati szűrése, országos, de nemzetközileg is elismert kezdeményezésekben kiemelkedőnek mondható.

Emellett az Egészségpénztár vezetői, köztük Kis Zsuzsanna ügyvezető (képünkön) számolt be az eredményeikről és a 2007-es tervekről, amelyben jelentős előrelépést jelent a kártás fizetési rendszer.

Zárásként Kövesdi Ferencné igazgatótanács elnök bemutatta a 10 éves Postás Önkéntes Nyugdíjpénztárt.

A Postás Szakszervezet elnöksége munkaügyi ellenőrzésről is tárgyalt

Pecze Pál elnökletével a testület szeptember 23-i ülésén többek között megvitatta az Új Magyarország Fejlesztési Tervet. Maróti László felhívta a figyelmet Kiss Péter miniszter nyilatkozatára a nyugdíjrendszer tervezett változtatásairól. Dr. Horváth István, az Ágazati Párbeszéd Bizottság társelnöke ismertette az OÉT-re vonatkozó törvénymódosítási javaslatokat. Szerinte a Postás Szakszervezet szerepének erősítése érdekében meg kell vizsgálni annak lehetőségét, hogy a párbeszédbizottságok rendszerében a TÁV-SZAK-kal közösen ágazati szinten működjön. Sztahura Lászlóné alelnök felhatalmazást kapott, hogy az önkormányzati választások kapcsán fel-

merült többletmunka jutalmazására vonatkozó javaslatokat előterjessze, és választmányi jóváhagyás mellett megkeresse a szakmai vezetőséget.

Maróti László ismertette a tszb határozatát arról, hogy a munkaügyi problémák megoldása érdekében javasolja az egész országra kiterjedő szakszervezeti ellenőrzés lefolytatására kerüljön sor. A Szegedi TSZB javasolja továbbá a Kollektív Szerződés felülvizsgálatát, különösen a munkavállalók munkaidő-beosztását hátrányosan érintő szabályokról.

Pecze Pál zárásként bejelentette, hogy az UNI-Europa kongresszusát 2007 áprilisában, Athénben rendezik meg, ahová a testület Gál Zsuzsannát delegálja.

Október 9.: A Posta Világnapja

1874. október 9-én alapították az Általános Postaegyesületet, amelyet később Egyetemes Postaegyesületnek neveztek. Erre az eseményre emlékezünk a Posta Világnapjával.

A 22 alapító ország között volt Magyarország is. Az egyesület célja, hogy összehangolja a nemzetközi postaszolgálat tevékenységét és továbbfejlessze a szolgáltatásokat.

Az egyesület 1948-tól az ENSZ szakosított intézménye, jelenleg több mint 160 ország a tagja.

Forrás: Neumann-báz –
Irodalmi Szerkesztőség
www.jelesnapok.neumann-baz.hu

Fél évszázad a postán

Dr. Molnár Sándor tízezernél több kollégájának segített

A Postai Világnap központi ünnepségének egyik meghatóan különleges pillanata volt, amikor dr. Molnár Sándor 50 éves postai (egyben szakszervezeti) munkájáért vehetett át jubileumi jutalmat. Ezúttal a fél évszázad örömeinek-viharainak egy-egy érdekesebb pillanatát eleveníti föl nagy idők tanújaként a kitüntetett.

„Későbbi pályám fő irányából még különösebb visszatekinteni arra az anyámnak tett többszöri kijelentésemre, miszerint két szakmában nagyon nem szeretnék dolgozni: postásként és jogásként”, ad fricskát ötven év távlatából gyerekkori vágyainak a posta nyugdíjasan is aktív jogásza. „A szovjet egyetem visszautasítása persze akkortájt nem volt jó ajánlólevél a továbbtanulási szándék szempontjából, így tanári pályára nem mehettam. Úgyhogy az októberi forradalom már a de-vecseri postán talált, ahol másodmagammal minden munka rám maradt. Még a telefonközpont és a morzés távíró kezelése is, de mindent kitanultam. Hamarosan egész Veszprém megye kispostáira én jártam, ha valahol hiányzott egy ember. A munka mellett mégis elvégeztem a jogi egyetemet, de mert a pártba nem akartam belépni, utána még egy újabb év kellett, hogy végre a képzettségemnek megfelelő feladatot kapjak a Soproni Postaigazgatóságon”, mutat rá a hatalom lassú reakciójára.

„Eleinte főként munkajogi kérdésekkel fordultak hozzám a dolgozók, akkoriban ugyanis a főnökök az utasítások kiadása előtt nem nagyon böngészgettek kollektív szerződéseket – másrészt még kevésbé volt divat

ezekkel az utasításokkal direktben szembeszegülni. Később sokat javult a téren a szakmai helyzet, manapság sokkal gyakoribbak a család- vagy ingatlanjogi, adás-vételi eseteim. Arra nagyon büszke vagyok, hogy az általam vitt ügyek (és ezek száma az évtizedek alatt gyors számításaim szerint is tízezer fölé nőtt) döntő többségében nekünk adtak igazat a bíróságok. Igaz, persze, hogy a vélhetően helyes jogértelmezésen túl ebben az is közrejátszott, hogy mindig alaposan megnéztem, mit viszünk perre, vagyis, ha a dolgozó vélt sérelmét a törvények betűje nem támasztotta alá, inkább más jellegű megoldásokat tanácsoltam”, ad számot Molnár Sándor az e pályán nélkülözhetetlen remek taktikai érzékről is.

„Hogy miért tartottam ki a kezdeti távolságtartás ellenére egy életen át mégis pont e két területen?”, kérdez vissza pályája összegzéseként talán kicsit saját magának is. „Mert nagyon megszerettem a postásokat, így a postát is. Bár sokszor módosíthattam volna a pályámat jövedelmezőbb szakterületek felé, én boldogan maradtam, mert jó érzés, hogy nagyon sok embernek tudtam-tudok segíteni”, mutat rá, hogy nála nem mindig a pénzben mérhető dolgok az igazi értékek. „Végül eredeti vágyam is teljesült, mert majdnem húsz éven át taníthattam a győri műszaki főiskolán postajogot, amelynek tankönyvét is megírhattam. Fontosnak tartom a szakszervezetet is, hiszen mindenkinek szüksége van egyfajta szolidaritásra, különösen egy ekkora szervezetnél, ahol a több tízezer dolgozó együttesen még hatékonyabban állhat ki saját érdekei mellett. A jogsegélyszolgálat pedig a szakszer-

vezeti munka egy mindenki számára kézzelfogható szelete, hiszen itt közvetlen segítséget kapnak az emberek ügyes-bajos, számukra sokszor átláthatatlan jogi ügyeikben. Márpedig valom, hogy ha valakit bármilyen valós sérelem ér, mai, oly kiszolgáltatott körünkben sem szabad senkitől eltérnünk.”

Szűcs Zsolt

Dr. Molnár Sándor

A Veszprém megyei Csöglén született 1937-ben. Az érettségi után, bár kijelölték, nem ment el a Lomonoszov Egyetemre, majd – mert a rend-

szer ezt rossz néven vette... –, '56 őszén beállt Devecserben postásnak, egyben belépett a szakszervezetbe. Egy tanfolyam után megyei rendszeres helyettesé lépett elő, majd '63-ban mégis felvették levelezőn a jogi egyetemre.

1970-től a Soproni Postaigazgatóság beruházási, majd jogi osztályán dolgozik, '75-től viszi a jogsegélyszolgálatot – öt éve a szakszervezet keretein belül. 1999-ben hivatalosan nyugdíjba ment, ám – egy hét év előtti szív műtét lábadozását leszámítva – munkáját azóta is fáradhatatlanul végzi tovább.

Civilben 35 éve lakóházuk közös képviselője, a református egyház soproni világi elnöke, a '70-es években Vitray Tamás újságíróiskolájába is „bekukkantot”. Felesége 35 évig szintén postai dolgozó volt.

Nehéz az úttörő munka!

A munkavédelmi képviselők 46 körzetben ténykednek

Egy úttörő munka tapasztalatai két év távlatából. Az 1993. évi XCIII-as törvény módosítása és pontosítása után 1994. évtől már nemcsak lehetséges, hanem törvényben biztosított joga is van a munkavállalóknak saját maguk közül munkavédelmi képviselőket választani.

Ezt a törvényadta lehetőséget felhasználva a Magyar Posta Zrt.-nél működő Központi Üzemi Tanács és a szakszervezetek valamint a munkáltatóval történő egyeztetést követően 2004-ben kialakultak

a ma is meglévő munkavédelmi képviselői körzetek. 46 körzet kialakítása után a Munkavédelmi törvény és a munkáltatóval kötött Együttműködési Megállapodás alapján

végzik munkájukat a megválasztott munkavédelmi képviselők. A megállapodás szabályozza a munkavédelmi képviselők és a Központi Munkavédelmi Bizottság feladatait és feltételrendszerét a zavartalan feladat ellátásban. Úttörő munka volt, mert nem tudtunk senkitől tanácsot kérni, nem volt előttünk sok jó példa. Mindent a Magyar Posta ZRt.-nek, illetve a munkavédelmi képviselőknek kellett kitálatni, kidolgozni.

A választások eredménye következtében mind a 46 munkavédelmi képviselőt a Postás Szakszervezet tagjainak sorából választották meg. Időközben Hegyközi Ferencné (29. v. k.) rokkantnyugdíjas lett, ezért helyére a megválasztott pótképviselőt, Hegedűs Gábort (POMESZ) kellett behívni. Ezen az egy változáson kívül más nem történt, minden körzetben az eredeti felállásban végzik a munkavédelmi képviselők a munkájukat.

Megítélésem szerint és a visszajelzések alapján a munkavédelmi szakmai apparátus és a munkavédelmi képviselők között az együttműködés jó és zavartalan. A munkavédelmi képviselők ellenőrzéseik során azt tapasztalják, hogy pozitívan fogadják az ellenőrzéseket. A képviselők eredeti szakmai munkája, feladata bizonyos korlátokat állít a feladat elé, és ezért jelentős részben a közvetlen környezetükre koncentrálódik, ha csak nem párosulhat egyéb területi ellenőrzési feladatokkal. Az ellenőrzések során nagyon érzékeny pont az, hogy a jó szándékkal felvetett problémák zömében a megoldás hosszadalmas a szűkös anyagiakra történő hivatkozással. A jegyzőkönyvek aláírása, illetve a balesetek kivizsgálásában történő részvételen van javítani való, vannak még tisztázandó kérdések.

Az elérhetőség és a kapcsolattartás terén a munkavédelmi képviselők jelentős része – már több mint 35 fő – rendelkezik szolgálati telefontal, ami tovább javítja a kommunikációt. Már többször kértük a kockázateértékelésben, a PMvSz-módosítás folyamatában történő részvételi lehetőséget. Félő, hogy ha a munkáltató – vélhetően 2007. január 1-ig – az új szabályozást be akarja vezetni, nem marad idő a képviselőink részére a tervezet megfelelő véleményezésére.

A munkáltató tulajdonképpen a működéshez szükséges feltételeket (költségek, munkaidő kedvezmény, stb.) biztosította.

Ami nem történt még meg, az a Munkavédelmi Paritásos Testület létrehozása, megválasztása, valamint a ZRt. Szervezeti és Működési Szabályzatában és az Ágazati Párbeszédben történő szabályozása.

A továbbiakban mindenkinek balesetmentes jó munkát kívánok.

Maróti László

Közp. Munkavédelmi Bizottság Elnöke
(képvünkön)

A teljesség igénye nélkül néhány felvetés a problémák közül az elmúlt két évben:

– A kézbesítői kerékpárok teherbíró-képessége a megnövekedett feladatoknak nem megfelelő, elhajlik és eltörik a váz, sok helyen nincs elérhető közelségben garanciális javító műhely.

– Vannak olyan posták, ahol a járatok indítása az utcán történik. Itt a konténer mozgatása rendkívüli erőfeszítést igényel a női munkavállalóktól. A konténerek oldalának nyitása nehéz, balesetveszélyes.

– A logisztika, a szállítási területén rengeteg probléma merült fel az anyagok szállítása, rakodása és rögzítése problémakörben, valamint különböző vegyi anyagok és élelmiszerek egy-egy szállítási alkalommal kapcsolatban (élelmiszer, sósav, kénsav, illetve akkumulátorok).

– A motoros kézbesítőket előtérbe sisakkal kellene ellátni, a zárt az ügyféllel való találkozásnál akadályozza a kommunikációt.

– Székek, bútorok rossz műszaki állapotban vannak. Ezek cseréje, javítása lassú, nehézkes.

– Képernyős munkahelyeket nem minden esetben a legmegfelelőbben alakítják ki, a posta nem a törvényben meghatározott összeget adja az éles látást segítő szemüveg készítéséhez.

– A közönségtér, egyéb helyiségek esetében a munkaasztal megvilágítása nem megfelelő.

– Nagy létszámú kézbesítőterekben és felvételi termekben klimatizálás szükséges.

– Falak tisztasági festése, rossz járólapok, burkolatok cseréje, javítása szükséges.

Néhány félreértés a rendkívüli időjárásviszonyok alkalmával:

– Egyénileg értelmezik a hőség alkalmával biztosítandó védőítal-járandóságot a munkahelyeken (a szabályozás jól!)

– A téli időszakban a meleg védőítallal való ellátás csak részben jó, hiszen előírás szerint nem mindig biztosítható kifogástalanul. Ennek technikai okai is vannak (pl. edény hiánya)

– Túl nagy az átfutási idő a védő-munkaruhák ellátásban, amikor egy új munkavállalót (1-6-12 hónap) kell felszerelni, ha cserére szorul.

– A cipő minősége, állaga nem megfelelő, az időjáráshoz nem alkalmazkodik. Későn van váltási lehetőség téli, illetve nyári között.

Született: a 112-es postán?

Gagarin útját Garamvölgyi András segítségével adta a tévé

Garamvölgyi András 1941-ben született, a „postai legendárium” szerint a postán. Ma már nyugdíjas, és beszélgetésünk után már indult is leszüretelni a szőlőt, leverni a diót. Előtte azonban mesélt postás emlékeiről.

◆ *Miként történt, hogy Ön már születésekor azonnal a postán találta magát?*

– No, azért nem azonnal! – osztatja el kissé a legendát. – Klinikán születtem, de pár napos koromban valóban a 112-es Posta gondnoki lakásába vittek haza. Szüleim lakása akkor még nem volt kész, így a nagyszüleimnél laktak: nagyanyám kantinos, nagyapám gondnok volt a postahivatalban. Akkoriban volt még kávéház a posta emeletén, a postatisztek, altisztek járhattak oda.

◆ *Ezek szerint Ön egy valódi postás dinasztia egyik tagja.*

– Egészen pontosan huszonnégyen voltak a családukban postások. A háború előtt a posta annyira megbecsülte az embereit, hogy évente megjelentette a nevüket egy almanachban, szaknaptárban. Ebben a gyűjteményben 1926-ban jelent meg az első Garamvölgyi. A posta akkoriban nagyon magas követelményeket állított a dolgozói elé, elvárták a precizitást, pontosságot. Ezért cserébe magas fizetést kaptak, társadalmi megbecsülést, állami nyugdíjat. A postán rangok voltak! Aztán egy postatiszt feleségének például nem kellett dolgoznia. Ma már ez másként van. De visszatérve a Garamvölgyi családra: apám például a Postás Közlöny főszerkesztője volt, szintén szakszervezeti tag, ahogy később én is. Érdekes firtatás volt a sorsnak, hogy mindketten találkoztunk ugyanazzal a káder osztályvezetővel

a szakszervezetben: ő 1950-ben, amikor az én egyházi iskolai neveltetésem miatt kirúgták – pedig a beiratásomat anyám intézte, mialatt apám az Uralban volt fogságban-, én pedig 1969-ben, amikor már technikus voltam. Érdekes találkozó volt... A család egyébként nemcsak a mi águnkon postás, még feleségem szülei, testvérei, sőt, a sógoraim is postások.

◆ *Netalán a kedves feleségével is éppen a postán ismerkedtek meg?*

– Igen. Mindketten szakszervezeti munkát végeztünk, és egy szocialistabrigád-vezetői tanácskozáson találkoztunk. A gyerekeink azonban már nem postás dolgozók.

◆ *A szavaiból szinte kiérződik, hogyan alakult együtt a huszadik század magyar történelme, a posta és a családjuk története. Mire emlékszik a legszívesebben?*

– 1959-ben végeztem a Puskás Tivadar Híradástechnikai Technikumban.

Tucatnyian voltunk, akik akkor már az iskolában tanultuk a technikai újdonosságokat, így kikerülve benne voltunk abban a csapatban, amely Magyarországon elterjesztette a tévét és a mikrohullámú láncot. Egyike voltam annak a hat szakembernek, aki közvetítő kocsiból tévé-összeköttetést teremtett Budapest és Moszkva között, amikor Gagarin visszatérését közvetítették. Minden rendben zajlott, így én például már húsz évesen miniszteri kitérítésben részesültem. Mielőtt nyugdíjba mentem, a posta vezérigazgatóságán dolgoztam és részt vettem az SAP bevezetésben és az elektronikus munkaköri rendszer fejlesztésében – csak hogy ne maradjak hűtlen az „elsősegemhez”. Nagyon büszke vagyok rá, hogy megkaptam a Postáért érmet is, ami a legmagasabb kitüntetés, amit postás kaphat. Mindig büszke voltam rá, hogy postás lehettem.

Ujvári Mária

Garamvölgyi András ma szabadideje java részét a szőlőjében tölti

Fordult velük a világ

A legkisebb „gyermek” a nyáron alakult felvételi tagozat

◆ **Milyen céllal alakult a Felvételi Tagozat?** – kérdeztük Nagy Márta elnöktől.

– 2009-től változás lesz a postai szolgáltatások terén, amire el kell kezdenünk a felkészülést. Átalakulóban a Posta, nagy súly nehezedik a felvevőkre is. Úgy gon-

Nagy Márta

1983-ban Miszkolcon érettségizett a mai Baross Gábor Szakközépiskola postaforgalmi ágazatán. Rendszeres helyettesként

dolgozott, majd tisztii tanfolyamot végzett. Három gyermek édesanyja. 1991 óta az Újpesti 1-es postán dolgozik. Az idén júliusban megalakult Felvételi Tagozat vezetője.

doltuk, nagyon fontos, hogy az itt dolgozók is érezzék: valaki törődik velük. Korábban már alakult Kézbesítő és Szállítási Tagozat, de ugyanakkora súlyú ez a terület is. Szeretnénk, ha a tagok azt éreznék, ők ide tartoznak, van mód tapasztalatcsere-re, speciális gondolataik felvetésére.

◆ **Milyen terveik vannak?**

– Azon felvevők egy része, akik ma a postahelyeken ülnek az ablakoknál, akár húsz-harminc éve dolgoznak a postán. Akkor, amikor ők tanulták a szakmát, vagy amikor ide szerződtek, egészen más elvárásokat támasztottak velük szemben. Ma már a postának is több lábon kell állnia, amihez fontos a dolgozók szemléletváltása. Én úgy vélem, jó úton haladunk, de még több oktatásra fordított időre lenne szükség ahhoz, hogy a lehető legjobban tudjuk venni az akadályokat, és mindannyian a legjobban tudjuk művelni „új”

szakmánkat, a hatékony értékesítést is. Vannak azonban más problémák is. Például a banki szolgáltatásokat a posták nagy részén nem banki körülmények között végezzük. Új termékek, szolgáltatások bevezetésekor, változásakor nem mindig áll rendelkezésre elegendő idő a szakmai felkészülésre. Az is előfordul, hogy az ügyfél-tájékoztatók nem érkeznek meg a kellő időben. A felvételi dolgozókat nagyban érinti a MÁT-mondatok alkalmazása. A szakmai irányítók úgy gondolják, e megszólítás, átirányítás nem jelent plusz időt. Sajnos, a gyakorlat azonban mást mutat... Ezen kívül a Posta egy külsős céggel, próbavásárlásokkal ellenőrzi a felvételes kollegákat. Nincs ezzel baj, csak éppen olyan sokára kap róla visszajelzést a dolgozó, hogy akkor már nehéz ellenőrizni, valóban helytálló volt-e a kritika.

◆ **Nyilván akadnak a bérezéssel kapcsolatos céljaik is.**

– Természetesen. Az egyik célunk az alapbérek felzárkóztatása egyrészt az EU béreihez, másrészt a belföldi versenyszféra javadalmazásához. Sokan ugródeszkának használják a postai felvevő munkát. Dolgoznak egy ideig, aztán vagy az első hiánynál, vagy később az alacsony bérek miatt, de továbbállnak. Nagyon alacsonyak a pótlékok is, így például a pénzkezelési pótlék.

◆ **A posta „veszélyes üzem”, igaz?**

– Átvitt értelemben így van. És nemcsak a pénzkezelés miatt! Előző számunkban már szó volt a fertőző anyagok kezeléséről, de nem kell sokkal messzebbre menni, megyünk bele az influenza-szezonokba. Szeretnénk elérni, hogy a felvételi dolgozók, akik naponta több órán keresztül vesznek át „cseppfertőzött” leveleket, csomagokat, kapjanak védőoltást. Aztán ha már a munkakörülményeknél tartunk: szeretnénk elérni, hogy a felvételnél vegyék számításba a húszperces munkaközi

szünetet és a tízperces képernyőszünetet is. Legyen belekalkulálva a dolgozói létszámba, hogy ezekre is szükség van.

◆ **Ha esetleg én is javasolhatnék valamit... Szinte mindig ugyanazon a postán adom fel a leveleimet és mindig számlát kérek. Szegény kis-asszonyoknak újra és újra be kell gépelniük a számítógépbe a nevet és a címet. Esetleg el lehetne menteni a programon belül...**

– Köszönöm a tippet, felvesszük a javaslataink közé!
Ujvári Mária

Újabb vezetőváltás az ifjúságiaknál

Az Ifjúsági Tagozat első tagozati értekezletén 18 fő vett részt az ország számos pontjáról.

Az első tagozatvezető, Horváth Csilla fél éves működése majd búcsúja után most az utódjául ideiglenesen megválasztott Mazák Viktória Erzsébet is bejelentette lemondását. Az ülésen kiderült, László Emese (BUVI) szívesen vállalja a tagozat vezetését. Helyettest is találtak Pusztai Ilona (VIG) személyében.

Döntés született egy rajzpályázatról, melynek témája a „Családbarát munkahely”. Pályázhatnak szakszervezeti tagok maximum 16 éves korú gyermekei. Beérkezési határidő november 10-e. Az első helyezettnek ítélt gyermek 20 000 Ft értékű utalványban részesül. Ezen kívül megjelölik a pályaműveket a PSZ honlapján is, ahol szavazni lehet rá. Az innen kikerülő győztes 10 000 Ft értékű utalványban részesül.

Futottunk a rákkutatásért

Ötszáz postás sorakozott föl a 16. Fuss a rákkutatásért! jótekonysági futás szeptember 17-i, margitszigeti rajtjánál. Nevezési díjukat a Magyar Posta átvállalta, ezzel is hozzájárulva a rendezvény sikeréhez. A postás futókat nehezen lehetett szem elől téveszteni: a Magyar Posta a nevezési díj átvállalásán túl „egyenpólóba” öltöztette munkatársait: a Magyarországon 2005. szeptember 29-én kiadott „Adunk a gyógyulásra” felírást postabélyeget népszerűsítették, amely megvásárlásával szintén a rákkutatást támogathatják az emberek.

Az egyik szervező és egyben futó, Gombor Mónika mesélt az eseményről:

– Ezt a futást már évek óta egy kanadai rákbeteg futó, Terry Fox emlékére rendezik. Idén az összes cég, szervezet közül mi, postások képviseltük magunkat

a legnagyobb számban. a kifejezetten erre az alkalomra készült bélyeges pólóban nem is lehetett nem észrevenni bennünket. Sok kolléga családotul jött el, és nagy élmény volt ez a futás a gyerekeknek is, nemcsak a felnőtteknek.

A résztvevők egy csoportja a célba érés után, kellemesen elfáradva

A sétával is segítettek

„Amikor a postai levelezési rendszeren értesültem a rendezvényről, elkezdtem a munkatársak között olyanokat keresni, akiknek kedve lenne részt venni rajta. Találtam is jelentkezőket

és közben az Ifjúsági Tagozattól is megkerestek, hogy képviselnék-e az „ifjúságot” ezen a rendezvényen.

Amikor vasárnap tíz óra előtt odaértünk az atlétikai centrum bejáratához, már javában gyülekeztek a postai dolgozók az ország minden szegletéből és határtalan jókedv uralkodott körülöttük és a földrajzilag egymástól távolabb élők is jó ismerősként üdvözölték egymást. A sokaságban észre lehetett venni pár, a televízióból is ismert személyt, akik a saját egészségük érdekében, és persze a jótekonyság jegyében úgy döntöttek, hogy teljesítik a szervezők által kiírt távot. A startpisztoly eldörrenésével elkezdődött a futás. Persze voltak, akik (köztük jómagam is) inkább a sétálást választották. Beérkezvén a célba, a nap elején a regisztrációnál kapott kuponnal átvettük a szervezőség által összeállított ajándécsomagot, melynek tartalmából megpróbáltuk szervezetünkbe visszajuttatni a felhasznált energiát.

Amellett, hogy lehetőségünk nyílt egy jótekonysági rendezvényen részt venni, módunkban állt egy kellemes délutánt is eltölteni a fővárosban. Köszönet ezért az Ifjúsági Tagozatnak is.”

Kovács Csaba
Debrecen 1.

Hírlapos napok Gárdonyban

A hírlaposok idén nyáron is együtt töltöttek három napot Gárdonyban. Juhász Istvánné (Ica) alapszervi titkár mesélt a jó hangulatúra sikeredett mulatságról.

„Tíz esztendeje minden évben kétszer megrendezzük a gárdonyi összejövetelünket, ahova mindig várunk az ország minden részéből kollégákat. Itt egy 36 faházból álló kemping van, szociális helyiségekkel, csodaszép konyhával. Mindig szervezünk programokat, így idén például pingpong- és férfilábszépesség-verseny volt, a gyerekeknek pedig kétórás foglalkozás, ugróvár. Természetesen nem maradhat el a főzés sem, első nap estére kétféle lecsót készítettünk, csipőset és nem csipőset is. Szombaton két üstben készült a töltött káposzta, 460 töltelekkel!

Mindenki jól érezte magát, és a legközelebbi alkalommal akár távolabbi városok hírlaposai is csatlakozhatnak hozzánk!”

U. M.

A legkisebbek is kellemesen tölthették el a három napot

Márton napra készülünk

Márton napon (november 11.) ország-szerte lakomákat rendeztek, hogy egész esztendőben bőven ebessenek, ibassanak. Úgy tartották, minél többet esznek-isznak, annál több erőt és egészséget vesznek magukba. Ilyenkor már le lehet vágni a tömött libát. Azt tartja a mondás: „Aki Márton napon libát nem eszik, egész éven át éheznek”. Jógamam vidéken élek és alkalmam van a baromfinevelésre. Köztük nagy tiszteletben állnak a libák, hiszen a legfinomabb falatokat ők adják az asztalra. Ezért a libareceptekből válogattam párat, s át szeretném adni Nektek.

Bár szeretem a finom ételeket, mégis takarékosan bánok az alapanyaggal. Egy libából többféle étel készül nálunk. Így természetes, hogy több napig élvezhetjük a finom étkek sokaságát.

Amikor szétbontom, előkészítek egy

adagot levesnek, egyet pörköltnek, egyet a sültnek. S egyet, ha végigolvasod, megtudod...

A zsiradékot lefejem, a nyakáról a bőrt úgy húzom le, hogy ne sérüljön (ezt félreteszem). A hájat kisütöm, félreteszem. A máj felét és a vért hagymás zsíron külön-külön letakarva sütöm, sózom, borsozom, majorránnázom. Ha mindez készen van, annyi tányérra osztom, ahányan eszünk belőle. Burgonyapürét adok hozzá, amit libazsírral készítek és csemege uborkát.

Leves

A nyaka felét, hátát, egyik szárnyát, egy lábat és a zúza felét

teszem fel kb. 3 liter hideg vízben a tűzhelyre. Egy jó órányi fővés után zöldségelem be.

Két-három répát, két petrezselymet, egy kisebb karalábét, pici zellert egy-két krumplival, egy gerezd fokhagymát, körömnvi babérlevelet, egy cikk kelkáposztát, paprikát, paradicsomot, s ha van, egy-két rózsa karfiolt teszek bele. Sűrűn habozom,

Ték Bori kalandjai folytatódnak...

„...A vége az lett, hogy felkaptak az asztalról és mindketten a feladóm nevére szegezték tekintetüket. Vajon ki lehet az az idős hölgy, akitől megérkeztem hozzájuk? Íme egy újabb rejtély, amelyre később kaptuk meg a választ...”

A titok

A feleség, minden létező női praktikát bevetett, de a férfi még mindig nem engedelmeskedett. Potyogtak a könyvek, repkedtek az ékesnek egyáltalán nem nevezhető hangos szavak – már csak néhány tárgy hiányzott –, de hiába. Megmentőm a végsőkig kitartott.

– Értsd meg drágám, megígértem, hogy nem bontom fel. Ismersz jól, nem szegem meg a szavam, soha – micsoda hős!

– Jó, akkor ne tedd, de ettől függetlenül legalább olvasd végig.

– Ugyan már, elárulnád nekem, ha nem nyitom ki, mégis hogyan tehetném?

– Add ide, majd én megmutatom...
– nyúlt félre nem érthető mozdulattal felém, hogy megismételhesse a kémekeket is felülmúló mozdulatait a lámpafénynél.

– Azt próbáld meg!

A hangulat fokozódott, s egyre inkább izzott a levegő. Szívesen beavatoztam volna, de helyzetemnek köszönhetően nem tehettem, mert ott és

akkor, én magam voltam a probléma.

– Nem is kell elolvasnod, én már megtettem – vallott színt szemlesütve a feleség.

– Mégis, hogy tehetted ezt?

– Ha vennéd a fáradságot, és végre Te magad is ugyanezt tennéd, akkor már nem velem kiabálnál. Istenem, a legszörnyűbb az, hogy nem hittél nekem, naivan még azt hitted, hogy szeret...

– Nem érdekel, nem is hallom, amit beszélsz, hogy jössz Te ahhoz, hogy...?

Nem volt ideje befejezni a mondatot, s szemrehányóan kérdőre vonni a bűnöst, mert madárcsiripeléshez hasonló hang szólalt meg az előszobában. Csengettek.

Bár késő este nem szokás vendégeket fogadni, a párocska mégis örült a zavarásnak, feltehetően mindenki más miatt, de megnyugtató érzés volt érezni, ahogy enyhül a feszültség, és vele együtt hűl a levegő. Megmentőm

mert csak így lesz szép tiszta a leves. A levesestálba csak a tiszta húslét és a cérumeteltet tálalom. A levest, zöldség külön kerül az asztalra.

Pörkölt, sült

Egy kisebb hagymával, paprikával, paradicsommal készített lecsós alapba teszem fel főni a fél mellet, egy combot, a másik lábat és szárnyat. Sózom, borsozom, s még egy-egy paprikát, paradicsomot adok hozzá, amit főzés után kivesszek. Köretnek nokedlit adok. Maradt a fél melle, egy combja és a püspökfalatja. Csak sózom, aláöntök kb. 2 dl vizet, félre teszem.

Töltött libanyak

Itt az a fontos, hogy mindent apró kockára vágjak. A fél zúzárt, egy szelet mellehúsát apró kockákra szeletelek, kicsi vízzel, sóval előfőzöm (a víznek teljesen el kell főnie).

Ehhez adok: egy felkockázott főtt tojást és egy nyerset, egy áztatott zsemlet, a máj megmaradt felét, csokor apróra vágott petrezselymet, egy szelet császársalonnát felkockázva. Sózom, borsozom, pici majoránnával megszórom.

Beletöltöm a nyaka bőrébe. A két végét hústűvel lezárom, és a tepsibe teszem a többi sütnivaló mellé. Fóliázom, közepes tűznél kb. 2 órán keresztül sütöm, amíg a bőr ropogós nem lesz. (Hidegen egy centiméteres szeletekre vágom.)

Köretnek rizst és párolt káposztát készítek. Ha nagyon ízlett a sült, és csak kevés marad belőle, azt mind apró kockára vágom, a tepsiján maradt sajtból egy-két kanálkával meglocsolom, és a maradék rizzsel összekeverve rövid időre beteszem a forró sütő-

be. Így ebből is akad mindenkinek pár finom falat.

Nos, ha jól számolom, egy libából bétféle finomság is került asztalunkra, amit tényleg több napig élvezhetünk. Ha kedvet kaptál e sok finomságra, készítsd el Te is családodnak. Jó étvágyat kívánok hozzá!

Üdvözlettel:

Navratil Mibályné

Kedves Olvasóink!

A Recept rovat további színesítése, régi, esetleg lassan feledésbe merülő magyaros ételek újbóli felelevenítése érdekében arra bátorítjuk Önöket, hogy küldjék el a szerkesztőségbe kedvenc ételeik elkészítési módját.

A legjobbnak ítélt recepteket hónapról hónapra közöljük.

E-mail címünk:

recept@postasszakszervezet.hu

becsúsztatott köntöse belső zsebébe s elindult az ajtó felé. Ahogy odaért, kinyitotta az ajtót majd szokatlan csend következett. a hőmérsékletváltozásból ítélve megmentőm kilépett az utcára, majd vissza.

– Ki volt az?

– Nem tudom, nem találtam odakint senkit, az utcán síri csend honol.

– Valaki csak csengetett! – háborodott fel a feleség.

– Az lehet, de akkor az a valaki minden bizonnyal láthatatlan.

– Mi az ott a földön?

– Hol? – kérdezett vissza a férj.

– Ott lent a lábad mellett.

Igen érthetetlen válasz következett.

– Ja ez? – emelt fel valamit a magasba. – Ez semmi, csak ahogy kinyitottam az ajtót, kiesett a kezemből a levél.

A köntösének belső zsebe a bal oldalán kapott helyett, épp a szíve felett, melynek dobbanásai a másodpercek

elteltével egyre erősödtek, s kis idő elteltével olyan hevéssé váltak, hogy masszírozó gépként nyomogatták papírvékony hab testemet. Ebből számomra rögvést kiderült, megmentőm nem mondott igazat. Tudta nagyon jól, hogy nem engem tart kezében. S mintha érezte volna a zavart gondolataim között, ahogy sorstársam mellém csúsztatva, óvatosan megsimogatott.

– Szóval ki volt az?

– Honnan tudjam, biztos téves hívás volt.

– Ne nézz már bolondnak, nem a telefon csörgött.

– Ez most nem érdekel. Vissza kell mennem a munkahelyemre.

– Este 11-kor? Bekapcsolva hagytad a kávéfőzőt?

– Majd később megmagyarázom.

Nem hagyva időt az értetlenkedésre, visszament a nappaliba, s mielőtt még bárki észrevehette volna, engem és

a sorstársamat bevágott a táskájába. Felhasználva a lehetőséget, ismerkedni próbáltam, de érdeklődő szavaim süket fülekre találtak. Kérdezhettem bármit, az idegen rokon semmire sem felelt. a mentorom is hirtelen ötletből kifakadt némasági fogadalmat tett, s időközben felöltözött, majd együtt elhagytuk a lakást. Autóba ültünk s elindultunk a holdfényes éjszakába. Egy nagyobb parkolóba érve a motor leállt, és hősöm elővett minket a táskából. Engem a mellette lévő ülésre helyezett, s a rokonomat óvatosan felbontotta. Ekkor a némaság megszűnt, mint hajnali fénysugárban a rózsa úgy bontakozott ki a levélpapír, s elmondta félve őrzött titkát. a korábban megmentőként debütált férfi hangosan olvasni kezdte a levelet...

Kedves Olvasó, a titokra a következő számban fény derül, s történetem véget ér...

Antony Hawk

Immár hagyományos KRESZ-versenyét tartotta meg a Magyar Posta szeptember 22-én. Az elméleti kérdésekre a Postás Oktatási Központban válaszolhatott a szép számú, összesen 166 induló, aki már a területi előválogatások ezernél több indulója közül eljutott idáig. A gyakorlati feladatokat pedig az OLK budaörsi üzemének területén állították össze a szervezők – méghozzá olyan nehézségi fokon, hogy a legrutinosabb pilóták se vehessék félvállról a pálya különféle akadályait.

Eredmények. Egyéni. Motor: 1. Havriska Tamás, 2. SISKÁ Gábor, 3. Tolnai Károly. **Autó -3500 kg:** 1. Szeredi Mihály, 2. Márton Marcello, 3. Pallovits Károly. **Autó +3500 kg:** 1. Katona Imre, 2. Incze Mátyás, 3. Kovács Béla.

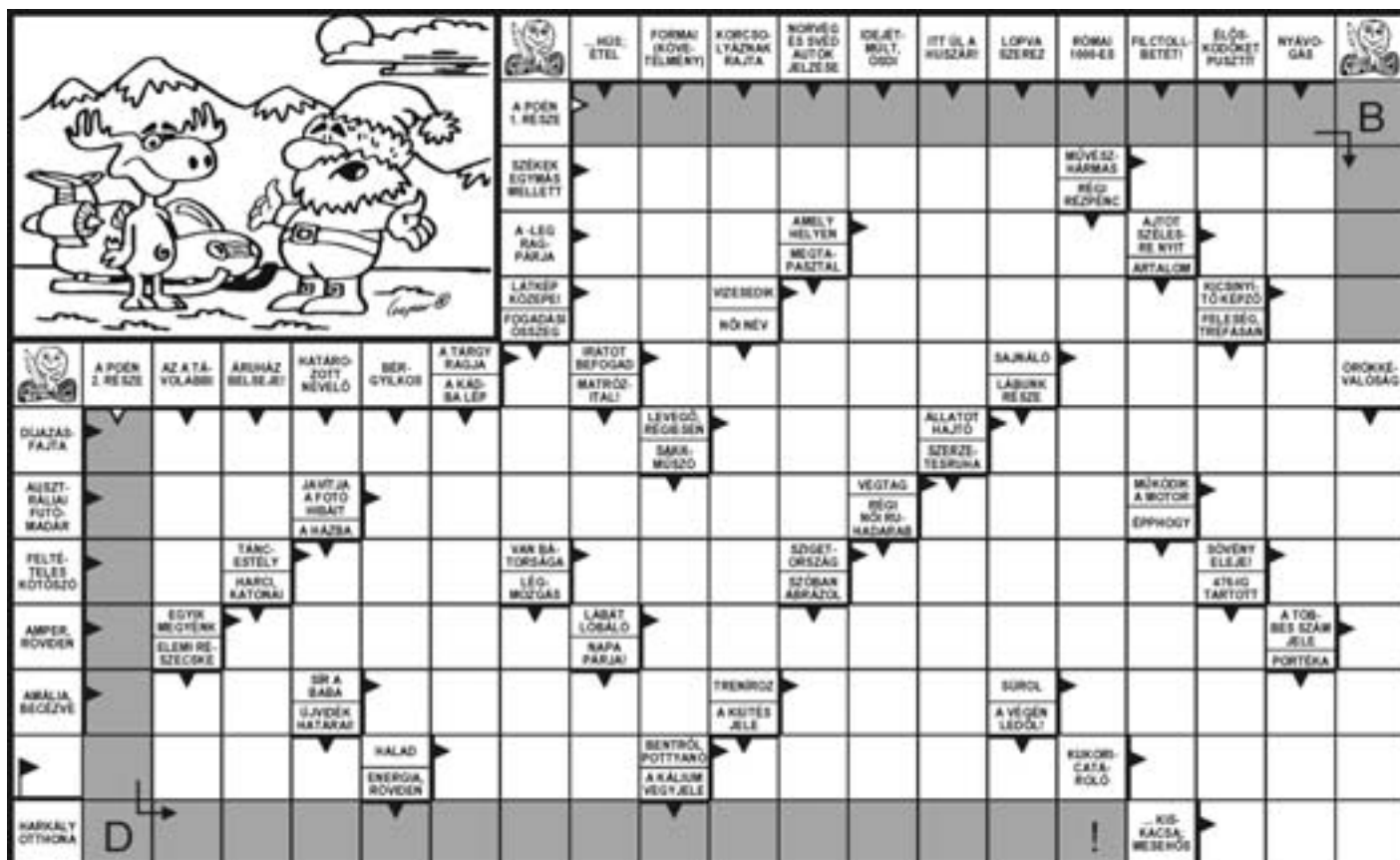

Két keréken még nehezebb volt a pálya

Két keréken még nehezebb volt a pálya

Ig.) Autó –3500 kg: 1. Express Szélsőseb
EMS (Express Log. Ir.), 2. Szekszárdi
VolksWagányok (Nyugat-Mo.-i Száll. Ü.),
3. Szódavíz (Nyugat-Mo.-i Száll. Ü.) **Autó
+3500 kg:** 1. Szentgyörgyi Baglyok
(Nyugat-Mo.-i Száll. Ü.), 2. Szabolcsi fiúk
(Kelet-Mo.-i Száll. Ü.), 3. Aszfalt Szaggató
(Közép-Mo.-i Száll. Ü.)

Sz. Zs.

A megfejtők között 5000 Ft értékű ajándécsomagot sorsolunk ki.

Titkárválasztás Fehérgyarmaton

Sok-sok éven keresztül végzett titkári funkció átadására került sor 2006. szeptember 25-én. Ponczók Károly Fe-

A titkárválasztást kötetlen beszélgetés követte

hérgyarmat KSZB-titkára egészségi állapota romlása miatt rokkantnyugdíjba került. Szakszervezeti munkáját lelkiismeretesen, mindenkor a szak-

szervezeti tagok érdekeit képviselve a tagság meglegedésére végezte.

A tagok döntése alapján a KSZB új alapszervi titkára a fiatal, rendkívül szimpatikus kereskedelmi ügyintéző, Tóthné Kincs Ilona. Megválasztásához szívből gratulálunk, sikeres, eredményes munkát kívánunk szakszervezetünk új tisztségviselőjének.

A választás hivatalos része után kötetlen beszélgetés, majd azt követően

kellemes éttermi környezetben finom vacsorát fogyasztottunk.

Ilyés Sándorné
SzSzT-titkár

A pécsi nyugdíjasok összetartanak

Bár a Posta és a Matáv már régen szétvált egymástól, a baranyai nyugdíjasok nem voltak hajlandók „tudomást venni” e kettősségről. Amint a neve is mutatja, a Pécsi Postás Matáv Nyugdíjas klub tagjai változatlanul együtt töltik szabadidejüket egy részét, függetlenül attól, hogy melyik ágazat dolgozói is voltak korábban.

Ahogy a napjainkban 80-85 tagot számláló kis közösség szellemi vezetői, dr. Strenger Jánosné, Kovács Endréné és Pataki Jenő (ő 1982-ben még a munkáltató képviselőjében bábáskodott a klub születésénél) megfogalmazzák, remek, összetartó közösség az övék. Két-

A pécsi postás nyugdíjasok továbbra is összetartanak

hetenkénti összejöveleik pedig igazán tartalmas időtöltést jelentenek, hiszen a kvaterkázáson túl diavetítések, a legkülönbözőbb témájú előadások (egyik jeles vendégük volt például Ormos Mária történész) színesítik. Emellett közös, akár több napos kirándulások, természetjárás, főzőversenyek tarkítják a programjukat.

Postás Nyugdíjas Klub Sopronban

Postás Nyugdíjas Klub alakult Sopronban. A városban és környékén több száz postás nyugdíjas él, akiknek először nyílik lehetőségük, hogy sajátos érdekeiket érvényesítsék, előadásokat, kirándulásokat szervezzenek. A klubot a Postás Szakszervezet, mint pártoló tag támogatja. Az alakuló ülésen Barkovics Zsigmondot választották elnöknek. Számítanak azokra is, akik nem a Magyar Postától mentek nyugdíjba, de bármikor legalább 10 évet postásként dolgoztak. A klub vezetősége a tagdíjon kívül pályázatokkal szeretné megteremteni működésének gazdasági alapjait.

Választmányi tagok továbbképzése

2006. szeptember 21-én tartotta ülését a Postás Szakszervezet Választmánya. Első napirendi pontként az MSZOSZ november 24-25-én tartandó Kongresszusán résztvevő postás küldöttek választására került sor. Ez után a Postás Egészségpénztár elnöke, dr. Jáhn Gábor és Kiss Zsuzsanna ügyvezető adott részletes tájékoztatást a pénztár működéséről.

Harmadik napirendi pontként a 2006-os Oktatási Programhoz kötődően Kisgyörgy Sándor, az ÉTOSZ igazgatója tartott nagyon színvonalas, sok esetben elgondolkodásra készítő előadást. Az oktatás keretében részletesen ismertette a szakszervezeti tisztségviselők feladatait az érdekvédelem, a szolgáltatásnyújtás és a közösség-szervezés terén. Az előadó sok gyakorlati tanácsot adott a tagszervezés lehetőségeihez, a tagmegtartás terén végzendő érdekvédelmi munkához.

Ilyés Sándorné
SzSzT-titkár

Közös Dolgaink

A Postás Szakszervezet fotópályázata

A hónap fotója

**A PÁLYÁZAT
FOLYTATÓDIK!**

Kedves Tagtársam!

A Postás Szakszervezet „Közös dolgaink” címmel fotópályázatot hirdetett tagjai számára. A pályázatot havonta ismétlődően indítjuk. A fotókat a Postás Szakszervezet honlapján tesszük közzé.

A fotókat minden hónap 10-éig elektronikus formában várjuk. A beérkezett alkotásokat a Postás Dolgozó szerkesztő bizottsága havonta egyszer értékeli, és kiválasztja a legjobbnak ítélt 30 alkotást. Ezen alkotások minden hónap 11-én felkerülnek a Postás Szakszervezet honlapjára (www.postasszakszervezet.hu). A honlapon a hónap utolsó munkanapjáig lehet szavazni. A legtöbb szavazatot kapott alkotás elnyeri a „hónap fotója” címet, készítője pedig 5000 forint értékű ajándékutalványt nyer. A 10-e után érkezett alkotások automatikusan a következő hónap pályázatán indulnak.

A pályázatra az alábbi témakörökben várjuk a fotókat:

- szakszervezeti események, programok (kirándulások, találkozók, ünnepek stb.)
- természet

A fotók elektronikus formában (JPG vagy JPEG) 1024x768 felbontásban, maximum 1 MB méretben érkezhettek a honlap rendszergazdjához a foto@postasszakszervezet.hu e-mail címre, minden hónap 10-éig. Kérjük, hogy a fotó beküldésével együtt küldjétek el a fotó címét, a beküldő nevét, elérhetőségét, szakszervezeti alapszervezete nevét, és egy jeligét, amellyel a honlapon szerepelhetnek a fotók.

Kérem, küldjétek minél több képet!
Bizom benne, hogy minél több alkotás kerülhet fel a honlapunkra.

Üdvözlettel:

Pecze Pál elnök
Postás Szakszervezet

Ízelítő az eddig
beérkezett alkotásokból:

A pályázó elfogadja, hogy a részvételével a pályázatra beküldött műve (művei) közlési jogát átengedi a Postás Szakszervezetnek. A pályázó hozzájárul, hogy pályaműve a pályázat lezárulta után is megjelenjen a szerző adatainak feltüntetésével.